

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Grzegorz Ślęzak (spr.) SSO Jarosław Gołębiowski
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa B. O.

przeciwko (...)w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego oraz zażalenia powoda

z dnia 10 września 2013 roku, sygn. akt I C 457/13

1. ***z apelacji pozwanego zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddala i nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, a w pozostałej części apelację oddala;***
2. ***oddala zażalenie powoda;***
3. ***zasądza od powoda B. O. na rzecz pozwanego (...) w W. kwotę 1.200,00 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.***

Sygn. Akt II Ca 777/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Radomsku po rozpoznaniu sprawy z powództwa B. O. przeciwko (...) w W. o zapłatę zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.620 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich od dnia 1 stycznia 2008 roku do dnia 31 grudnia 2009 roku oraz zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

W dniu 17 listopada 2005 roku powód B. O. kierujący samochodem marki F., numer rejestracyjny (...) uczestniczył w wypadku drogowym. Sprawcą wypadku był kierujący samochodem (...) mer rejestracyjny (...), który wskutek błędu popełnionego w technice i taktyce jazdy doprowadził, zjeżdżając na pas, którym poruszał się samochód powoda do czołowego zderzenia pojazdów.

W wyniku toczących się postępowań Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb orzeczeniem w sprawie II Ca 165/11 ustalił odpowiedzialność (...), za wszelkie skutki zdarzenia, w wyniku którego obrażeń ciała doznał powód.

W wyniku zaistniałego wypadku drogowego powód doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia płuc skutkującego odmą opłucnową, złamania seryjnego żeber, złamania kości udowej lewej, zwichnięcia ze złamaniem obu kości skokowych, które doprowadziły do znacznych deformacji w obrębie stawów skokowo-leniowego i skokowo-piętowego z uszkodzeniem i przemieszczeniem ich wierzchni stawowych i zmianami zwyrodnieniowymi.

Pismem z dnia 16 maja 2011 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego tez kwoty 300.000 złotych tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich nie precyzując jaki okres objęty jest tym żądaniem.

Po tym wezwaniu do zapłaty powód pozwem z dnia 24 listopada 2011 roku sprawie I C 415/11 dochodził szeregu roszczeń od pozwanego z tytułu wypadku 'jakemu uległ', w tym zwrotu kosztów opieki osób trzecich za okres 2 miesięcy od dnia 6 grudnia 2005 roku do dnia zapłaty. Dochodzone w nim roszczenie zostało uwzględnione w całości.

Po raz kolejny pozwem z dnia 4 grudnia 2012 roku powód w sprawie I C 764/12 powód dochodził zwrotu kosztów opieki osób trzecich w wysokości 17.440 złotych za okres od lutego 2006 roku do dnia 31 grudnia 2007 roku. Dochodzone w nim roszczenie zostało uwzględnione w części za okres o dnia 7 lutego 2006 roku do dnia 28 lutego 2006 roku i od dnia 6 marca 2006 roku do dnia 31 grudnia 2007 roku.

Przed wytoczeniem niniejszego powództwa pełnomocnik powoda nie wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty kwoty objętej pozwem tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich za okres wskazany w pozwie.

Pozwany uznał przedmiotowe powództwo w całości i podniósł, że żądana pozwem kwota wraz z odsetkami została zapłacona powodowi w dniu 1 sierpnia 2013 roku i wnosił o zasądzenie kosztów procesu twierdząc, że nie dał powodu do wytoczenia powództwa.

Sąd zważył, iż z uwagi na uznanie powództwa w całości przez pozwanego uwzględnił żądanie powoda w całości.

Kwestią sporną stała się kwestia zwrotu kosztów postępowania. Pełnomocnik powoda żądał zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów procesu z uwagi na fakt, że roszczenie zostało spełnione dopiero po wytoczeniu powództwa. Tymczasem pełnomocnik pozwanego podnosił, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa i uznał je przy pierwszej czynności procesowej. Pozwany wskazał, że gdyby powód przed wniesieniem powództwa skonkretyzował swoje żądania w tym zakresie w formie wezwania do zapłaty, pozwany uregulowałby je dobrowolnie.

Powód twierdził jednak, że pismem z dnia 16 maja 2011 roku wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz kwoty 300.000 złotych tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich. Pozwany nie ustosunkował się jednak do tego wezwania. Wezwanie do zapłaty nie precyzowało jednak jaki okres objęty był tym żądaniem.

W niniejszej sprawie kierując się zasadami słuszności zgodnie z art. 100 kpc Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu. W ocenie Sądu powód swym zachowaniem nie dał jednak podstaw do wytoczenia powództwa. Ogólnikowe wezwanie do zapłaty z dnia 11 maja 2011 roku nie może w ocenie Sądu stanowić podstawy do stwierdzenia, że pozwany winien był spełnić świadczenia z tegoż wezwania w terminie 30 dni od daty doręczenia mu tegoż wezwania i dawać powody do wytaczania wielu powództw. Powód nie dochodził niniejszym pozwem kwoty wynikającej z wezwania do zapłaty, tylko kwoty zupełnie innej i za okres, który nie był wskazany w wezwaniu do zapłaty. Istotne jest również to, że pozwany spełnił żądanie zawarte w pozwie w całości 2 dni po otrzymaniu pozwu. Odpis pozwu został doręczony pozwanemu w dniu 29 lipca 2013 roku (zwrotne poświadczenie odbioru k. 21), a żądana kwota

została wypłacona powodowi w dniu 1 sierpnia 2013 roku. Natomiast przed wytaczaniem niniejszego powództwa przez powoda pozwany nie wiedział, że powód ma w stosunku do niego jakieś dodatkowe roszczenia. Nie bez znaczenia jest fakt, że powód już wcześniej w dwóch procesach dochodził zwrotu kosztów opieki osób trzecich opierając swoje żądanie na wskazanym wezwaniu do zapłaty. Pozwany mógł przecież pozostawać w przeświadczeniu, że żądanie zapłaty zawarte w wezwaniu do zapłaty z dnia 11 maja 2011 roku zostało zaspokojone na skutek wydania dwóch wyroków zasądających na rzecz powoda zwrot kosztów opieki osób trzecich za różne okresy. W tych warunkach należy uznać, że pozwany, gdyby został wezwany do spełnienia świadczenia być może takie świadczenie by spełnił bez kierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Skoro zaś uznał je przy pierwszej czynności procesowej nie było podstaw do obciążania go kosztami postępowania. Zastosowanie zasady słuszności w niniejszej sprawie w ocenie Sądu jest najbardziej sprawiedliwe dla obu stron postępowania.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości pozwany.

Apelacja zaskarżonemu orzeczeniu zarzuca naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku:

1. tj. art. 213 § 2 kp.c. w zw. z art. 316 § 1 kp.c. w zw. z art. 233 § 1 kp.c. poprzez błąd w ustaleniach faktycznych Sądu przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na nieuwzględnieniu stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozpraw, poprzez zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kwoty 14.620 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty, które to roszczenie zostało uznane i spełnione przy pierwszej czynności procesowej, co z kolei uzasadniało oddalenie powództwa w całości;
2. tj. art. 101 kp.c. poprzez jego niezastosowanie w sprawie pomimo, że pozwany nie dał powodów do wytoczenia powództwa i uznał przy pierwszej czynności żądanie pozwu, oraz poprzez nieprawidłowe zastosowanie art.100 kp.c. poprzez zniesienie wzajemne kosztów między stronami.

W związku z powyższym apelujący wnosił o:

1. zmianę zaskarżonego Wyroku i oddalenie powództwa w całości;
2. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za postępowanie przed sądem I instancji,
3. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów postępowania przed sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na zawarte w powyższym wyroku postanowienie o kosztach procesu między stronami zażalenie wniósł powód zarzucając mu:

- błędną wykładnię i zastosowanie art. 101 kpc, poprzez przyjęcie, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia przeciw niemu powództwa i uznał je przy pierwszej czynności procesowej,

wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 2. poprzez zasądzenie od (...) w W. na rzecz B. O. zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3148 zł.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów za II instancję.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów za II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście zasadna w zakresie, w jakim skarży rozstrzygnięcie co do istoty sprawy, tj. zasądające od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.620 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 czerwca 2011 roku.

Faktem jest, że pozwany uznał powództwo, ale też niezwłocznie po doręczeniu mu odpisu pozwu uiszczył na rzecz powoda dochodzona pozwem całą kwotę główną wraz z odsetkami, co jest bezsporne.

W tej sytuacji, skoro powód nie cofnął powództwa, Sąd I instancji winien powództwo oddalić jako niezasadne, gdyż dług został w całości uregulowany przez dłużnika w toku niniejszego procesu.

Zaskarżony wyrok uwzględniający powództwo pomimo zaspokojenia roszczenia zapadł zatem z obrazą wskazanych trafnie w apelacji przepisów art. 213 § 2 i art. 316 § 1 k.p.c.

Dlatego też, uwzględniając apelację w tej części, należało na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienić zaskarżony wyrok w tej części i powództwo oddalić.

Zarówno apelacja pozwanego w pozostałej części, tj. w zakresie w jakim skarży zawarte w wyroku rozstrzygnięcie o kosztach procesu między stronami, jak i zażalenie powoda skarżące to rozstrzygnięcie, nie są zasadne.

Słusznie podnoszą obie strony w swych środkach zaskarżenia, że podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia nie powinien stanowić przepis art. 100 k.p.c.

Zgodzić należy się ze stanowiskiem Sądu I instancji i apelacją, iż- wbrew zażaleniu powoda- wezwanie do zapłaty przedsądowe z dnia 11 maja 2011 roku było zbyt ogólnikowe i nie spełniało wystarczających warunków do uznania go za wezwanie do zapłaty dochodzonej pozwem kwoty, tymbardziej, że już po dacie tegoż pisma zapadły między stronami dwa wyroki sądu w dwóch procesach, które to orzeczenia zasądzały wskazane w nich świadczenia.

Można zatem przyjąć za apelującym pozwanym, iż dopiero niniejszy pozew wzywał go do zapłaty kwoty 14.620 złotych z tytułu kosztów opieki ze strony osób trzecich wraz z odsetkami i konsekwentnie, że nie dał on powodu do wytoczenia powództwa oraz nie tylko że uznał je, ale dochodzone roszczenie dobrowolnie zaspokoił.

Sąd Okręgowy uznał, jednak- wbrew apelacji, a za stanowiskiem zażalenia- że w sprawie nie powinien mieć zastosowania ani przyjęty za podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu przez Sąd Rejonowy przepis art. 100 k.p.c., ani też wskazany w apelacji przepis art. 101 k.p.c.

Mając bowiem na względzie charakter sprawy i dochodzone roszczenie, które ma związek z krzywdą na osobie oraz sytuacją majątkową powoda i dysproporcją majątkową stron, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zasady słuszności przemawiały za nieobciążaniem powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego za pierwszą instancję na podstawie art. 102 k.p.c.

Powyższe spowodowało, iż żądanie powoda oraz apelacja pozwanego w pozostałej części podlegały oddaleniu jako nieuzasadnione na podstawie art. 385 k.p.c. (w zw. Z art. 397 § 2 k.p.c. w przypadku zażalenia).

O kosztach procesu za drugą instancję, która obejmowała zarówno postępowanie apelacyjne, jak i postępowanie zażaleniowe, Sąd Okręgowy orzekł na zasadzie art. 100 k.p.c. zasądzając częściowy zwrot kosztów procesu, mając przy tym na uwadze wynik postępowania drugoinstancyjnego (uwzględnienie apelacji w głównej jej części przy oddaleniu zażalenia strony przeciwnej) oraz okoliczność, iż postępowanie apelacyjne wywołane zostało m.in. przez bierne zachowanie strony powodowej, która wobec spełnienia świadczenia nie cofnęła pozwu, co wiązałoby się z umorzeniem przez sąd I instancji postępowania.

Mając na względzie wszystkie powyższe rozważania oraz powołane w nich przepisy orzeczono jak w sentencji wyroku.